

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 16Co/59/2018  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117216799  
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8117216799.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Martina Filakovského v spore žalobkyne: W. U., I.. XX.XX.XXXX, Z. K. XX, XXX XX K., právne zastúpená JUDr. Ladislavom Riedlom, advokátom so sídlom Slovenská 46, 080 01 Prešov, proti žalovanému: Endepro, s.r.o. v likvidácii, so sídlom Ružinovská 42, 821 01 Bratislava, IČO: 35 805 731, právne zastúpený RR Legal Corp., s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom Humenské nám. 4, 851 07 Bratislava, IČO: 46 789 634, o vydanie bezdôvodného obohatenie, o odvolaní žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 7Csp 198/2017-77 zo dňa 30. mája 2018, takto jednohlasne

### rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„I. Žalovaný je p o v i n ň ý zaplatiť žalobkyni sumu 345,56 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 345,56 Eur odo dňa 24.08.2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobný návrh žalobkyne z a m i e t a.

III. Žalobkyňa m á vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 26,74 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozhodnutie právne posúdil ustanovením § 9 odsek 2 písm. f/, § 11 odsek 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“); § 100 odsek 1, § 101, § 451 odsek 1 a 2, § 455 odsek 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“).

3. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola dňa 29.08.2013 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobkyni úver vo výške 320 Eur, rovnako dňa 24.02.2014 bola medzi žalobkyňou a žalovaným uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úplne, kde žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 200 Eur. Dňa 29.10.2015 bola uzatvorená Zmluva o úvere, kde žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 300 Eur. Súd prvej inštancie podrobil uzatvorené úverové zmluvy zo dňa 29.08.2013, 24.02.2014 a 29.10.2015 súdnej kontrole, či obsahujú zákonné náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 odsek 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch,

pričom mal za to, že v týchto zmluvách absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti úveru v zmysle § 9 odsek 2 písm. f/, a teda poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 29.08.2013 bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 320 Eur, z ktorého žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu 565,28 Eur. Súd z tejto zmluvy priznal žalobkyni sumu vo výške 206,96 Eur titulom splátok, ktoré poukázala žalovanému za obdobie od 13.07.2015 do 29.10.2015. Splátky, ktoré zaplatila za obdobie od 05.09.2013 do 24.03.2014 s poukazom na doručenie žalobného návrhu na súd dňa 27.06.2007, sú podľa názoru súdu premlčané v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe. Pokiaľ ide o druhú Zmluvu o úvere číslo XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 200 Eur, súd z tejto sumy priznal žalobkyni iba sumu vo výške 10,60 Eur ako splátku, ktorú zaplatila žalovanému dňa 06.07.2015. Splátky, ktoré poukázala dňa 03.03.2014 až do dňa 22.06.2015 sú s poukazom na doručenie žalobného návrhu na súd dňa 27.06.2017 premlčané v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe. Pokiaľ ide o poslednú Zmluvu číslo XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 300 Eur, z ktorého zaplatila 428 Eur, súd žalobkyni priznal v celosti sumu vo výške 128 Eur ako rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru a sumami, ktoré poukázala žalobkyňa žalovanému. Suma 128 Eur premlčaná nie je a túto sumu súd žalobkyni v celom rozsahu priznal. Spolu je tak žalovaný povinný vydať titulom bezdôvodného obohatenia žalobkyni sumu vo výške 345,56 Eur. Zároveň z tejto sumy priznal žalobkyni aj úrok z omeškania, a to deň nasledujúci po doručení žaloby žalovanému. Uviedol, že subjektívna premlčacia lehota začína plynúť v období, kedy sa oprávnený subjekt dozvedel o bezdôvodnom obohatení povinného subjektu, o jeho výške, avšak túto vedomosť je potrebné odvíjať od toho, kedy oprávnený subjekt získal vedomosť o skutkových okolnostiach, z ktorých možno vyvodíť toto bezdôvodné obohatenie. Viazat' začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty na okamih kontaktu žalobkyne s občianskym združením, od ktorého sa žalobkyňa mala dozvedieť o tom, že úver poskytnutý žalovaným je bezúročný a bez poplatkov a že z tohto dôvodu sa žalovaný mal na jeho úkor bezdôvodne obohatiť, by bolo neprimeranou ochranou práva vybočujúcou z účelu a právneho významu ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Subjektívna dvojročná premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia teda začala žalobkyni plynúť prvým dňom začatia splácania prvej splátky a následne splatením každej ďalšej splátky až nakoniec splatením celej poslednej splátky. Dospel tiež k záveru, že nie je možné v danej veci aplikovať na beh plynutia premlčacej lehoty desaťročnú premlčaciu dobu, nakoľko žalobkyňa v tomto konaní absolútne nepreukázala, aby sa žalovaný úmyselne bezdôvodne obohatil.

4. Proti vyhovujúcej časti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne. Uviedol, že obsah náležitosti podľa ustanovenia § 9 odsek 2 písm. f/ Zákona o spotrebiteľských úveroch je výsledkom nesprávnej a protiprávne transpozície smernice 2008/48. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15.

5. Proti zamietavej časti rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa. Navrhla rozsudok v napadnutom výroku zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Uviedla, že nikdy netvrdila, že ju Združenie poučilo o možnosti podať žalobu a jej žaloba sa tiež nikdy nevenovala úmyslu žalovaného sa bezdôvodne obohatiť. Námieta premlčania bola vznesená bezdôvodne. Všetky tri zmluvy boli uzavreté platne, ale bezodplatne. To spôsobilo pre žalobkyňu neprehľadnú situáciu, kedy časť plnenia patrí žalovanému, ale o ďalšej časti to neplatí. Celkovo, za akejkolvek okolnosti považuje stav, kedy veriteľ má právo uplatniť svoj nárok na súde do troch rokov, od kedy tak mohol urobiť po prvý raz, ale spotrebiteľ má mať zavinením tohto veriteľa len lehotu dvojročnú, za neprípustný a neprijateľný. Zákon o spotrebiteľských úveroch je špeciálnym predpisom k Občianskemu zákonníku a rovnako aj k Obchodnému zákonníku. Platí síce, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa mali použiť normy obchodného práva. Ale zároveň platí, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa použijú vždy, ak je to na prospech spotrebiteľa. A všeobecná obchodnoprávna premlčacia lehota je štvorročná.

6. K odvolaniu žalobkyne podal vyjadrenie žalovaný. Podľa jeho názoru by sa žalobkyňa dozvedela o okolnostiach potrebných na uplatnenie svojich nárokov vždy pri konkrétnej úhrade.

7. K vyjadreniu žalovaného podala vyjadrenie žalobkyňa. Uviedla, že nevie, čo žalovaný svojim podaním sleduje, keď sa v podstate len stotožňuje so záverom súdu, ktoré nebolo podporené žiadnym dokazovaním. Spis neobsahuje žiadne písomné potvrdenie Združenia HOOS.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne a ani žalovaného nie je dôvodné.

9. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

10. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia a k odvolacím námietkam uvádza nasledovné:

11. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom bola dňa 29.08.2013 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobkyni úver vo výške 320 Eur. Dňa 24.02.2014 bola medzi stranami sporu uzatvorená aj Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobkyňa čerpala úver vo výške 200 Eur a dňa 29.10.2015 bola medzi stranami sporu uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobkyni úver vo výške 300 Eur. Zo záznamu všetkých platieb vyhotovených k Zmluve o úvere zo dňa 29.08.2013 vyplýva, že žalobkyňa žalovanému uhradila splátky v celkovej výške 565,28 Eur, k Zmluve o úvere zo dňa 24.02.2014 žalobkyňa uhradila splátky v celkovej výške 372 Eur a k Zmluve o úvere zo dňa 29.10.2015 žalobkyňa uhradila splátky v celkovej výške 428 Eur. Uvedené skutočnosti neboli medzi stranami sporu sporné.

12. Podľa ustanovenia § 9 odsek 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmlúv o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

13. Podľa ustanovenia § 11 odsek 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

14. Podľa ustanovenia § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa odseku 2, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa odseku 3, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa odseku 4, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa ustanovenia § 100 odsek 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

16. Podľa ustanovenia § 107 odsek 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa odseku 2, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

17. Odvolací súd na úvod uvádza, že súd prvej inštancie postupoval správne pokiaľ právny vzťah založený Zmluvami o úvere medzi žalovaným a žalobkyňou vyhodnotil ako vzťah spotrebiteľský. Spotrebiteľský charakter sporu nebol žalovaným v konečnom dôsledku spochybnený.

18. Obligatórnou náležitosťou spotrebiteľskej úverovej zmluvy v čase uzatvorenia všetkých troch Zmlúv o úvere bolo, v zmysle ustanovenia § 9 odsek 2 písm. f/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, uvedenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Neuvedenie tejto náležitosti malo za následok, že zmluva o spotrebiteľskom úvere sa považovala za bezúročnú a bez poplatkov.

19. Treba prisvedčiť súdu prvej inštancie v tom smere, že Zmluva o úvere neobsahovala údaj o konečnej splatnosti úveru, umožňujúci spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať tento termín. Nemožno súhlasiť s tým, že postačí údaj o tom, že za termín konečnej splatnosti úveru sa považuje siedmy deň 45. týždňa po uzavretí zmluvy (resp. siedmy deň 60. týždňa), nakoľko takýto údaj nie je pre orientáciu spotrebiteľa dostatočne určitý a nerešpektuje požiadavku Zákona o spotrebiteľských úveroch týkajúcu sa riadnej špecifikácie konkrétneho termínu (a teda aj dátumu) konečnej splatnosti úveru v zmysle ustanovenia § 9 odsek 2 písm. f/ Zákona o spotrebiteľských úveroch. Znenie slovenského právneho predpisu je v tomto smere jasné a striktné a nemožno ho nahradiť aplikáciou smernice v zmysle odvolacích námietok žalovaného. K takému záveru sa prikláňa aj ďalšia judikatúra (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/257/2016 a sp. zn. 1Co/109/2018 zo dňa 26.02.2019).

20. Za právne bezvýznamný považuje odvolací súd poukaz žalovaného na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vydaný vo veci C-42/15 a to z nasledujúcich dôvodov.

21. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere v čl. 22 zaviedla úplnú harmonizáciu svojich ustanovení spočívajúcu v tom, že členské štáty pri implementácii Smernice nesmeli zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa od ustanovení Smernice odchyľujú.

22. Podľa čl. 288 odsek 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie smernica je záväzná pre každý členský štát, ktorému je určená, a to vzhľadom na výsledok, ktorý sa má dosiahnuť, pričom sa voľba foriem a metód ponecháva vnútroštátnym orgánom. Smernica je mäkkším právnym nástrojom ako nariadenie, pretože umožňuje zladenie požiadavky na jednotu únieového práva s vôľou zachovať rozmanitosť národných úprav. Smernica sa ako právny predpis často používa napr. v oblasti vnútorného trhu, kde existujú podstatné rozdiely medzi úpravami jednotlivých členských štátov, aby sa umožnilo ich postupné zjednotenie. Smernica nemá všeobecnú záväznosť ako nariadenie je adresovaná iba členským štátom a nie všetkým fyzickým osobám. Ustanovenia smernice musia byť transponované do vnútroštátneho právneho poriadku s jednoznačnou záväznou právnou silou v podobe všeobecného záväzného právneho predpisu a s presnosťou a jasnosťou požadovanou na účely splnenia požiadavky právnej istoty. Až kým smernica nie je správne prebratá do vnútroštátneho práva dotknuté subjekty nemajú možnosť poznať rozsah svojich práv. Na tento stav právnej neistoty nemá vplyv ani prípadný rozsudok Súdneho dvora o nesplnení transpozície povinnosti členského štátu alebo rozsudok Súdneho dvora, ktorým bol určitým ustanoveniam tejto smernice priznaný priamy účinok. Až momentom správnej transpozície smernice nastáva právna istota, kedy fyzické a právnické osoby už musia poznať svoje práva vyplývajúce zo smernice a možno od nich požadovať, aby si uplatnili svoje práva. Ustanovenia smernice majú priamy účinok len vtedy, ak sú súčasne splnené nasledujúce podmienky, a to, že uplynula transpozíčná lehota smernice, smernica nie je správne transponovaná alebo nie je zabezpečená jej úplná účinnosť, ustanovenie smernice zakladajúce právo pre jednotlivca alebo povinnosť pre členský štát musí byť dostatočne jasné, presné a nepodmienené a priama aplikácia nesmie mať za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe, alebo založenie resp. sprísnenie trestnej zodpovednosti tých, ktorí sa dopustia porušenia jej ustanovení. To znamená, že smernica nikdy nemôže mať horizontálny priamy účinok v sporoch medzi súkromnoprávnymi subjektami. Je logické, že ak si členský štát nespĺnil svoju povinnosť a netransponoval smernicu správne alebo načas, nemôžu dôsledky tohto protiprávneho konania štátu znášať fyzické alebo právnické osoby a preto im nemôže byť uložená na základe neprebratej, resp. nesprávne prebratej smernice žiadna povinnosť.

23. Pre všetky spotrebiteľské spory, v ktorých sa rieši otázka, či má zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať termín konečnej splatnosti úveru je skutočnosť, že Smernica zakotvuje tzv. úplnú harmonizáciu, úplne irelevantná, pretože Slovenská republika pri implementácii smernice zo zákona povinnosť tzv. úplnej harmonizácie porušila. To, že Súdny dvor Európskej únie vo veci C-42/15 potvrdil, že smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmeli zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice je bezvýznamné, pretože v tomto konkrétnom prípade išlo vnútroštátne právo nad rámec smernice. Slovenská republika teda nesprávne transformovala do svojho právneho poriadku Smernicu 2008/48, ak vo svojej vnútroštátnej právnej úprave vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

24. Zákon o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmlúv o úvere uvádzal, že zmluvy musia obsahovať „dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Niet žiadnych pochybností, že slovenský zákon ide nad rámec smernice a celkom jasne požaduje vyjadrenie tak doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje smernica, ktorá navyše obsahuje požiadavku tzv. úplnej harmonizácie, je zrejmé, že by použil takú istú terminológiu ako používa smernica. Avšak slovenský zákonodarca takúto terminológiu nepoužil, ale k termínu „dĺžka trvania zmluvy o úvere“ pridal slová „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Táto náležitosť je tak významná, že s jej neuvedením Zákon o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ustanovení § 11 odsek 1 písm. a/ spájal sankciu v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Treba preto prisvedčiť prvoinštančnému súdu v tom smere, že úver poskytnutý na základe Zmlúv o spotrebiteľských úveroch je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

25. K odvolaniu žalobkyne odvolací súd uvádza, že je nutné rozlišovať nárok veriteľa na zaplatenie omeškaných splatných splátok dlhu a nárok vrátenie majetkového prospechu získaného plnením bez právneho dôvodu. V prvom prípade, sa veriteľ domáha zaplatenia splatného, doteraz neuhradeného dlhu, pričom v prípade vznesenia námietky premlčania zo strany dlžníka sa v uvedenom prípade aplikuje všeobecná trojročná premlčacia doba, ktorá plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (resp. odo dňa zročnosti jednotlivých splátok) a to s poukazom na ustanovenia § 101, resp. § 103 Občianskeho zákonníka. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia predstavuje úplne odlišné právo, ktoré je aj zákonne upravené v ustanovení § 451 až 459 Občianskeho zákonníka. V zmysle ustanovenia § 451 odsek 2 ide o majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

26. V prejednávanom prípade má žalobkyňa voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko mu poskytla peňažné plnenie bez právneho dôvodu (žalovaný vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru nikdy nemal nárok na úroky a ani žiadne poplatky, no žalobkyňa mu ich napriek tomu zaplatila). Na uvedený prípad je preto potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa bezdôvodného obohatenia. Nemožno v danom prípade aplikovať ustanovenie týkajúce sa plynutia všeobecnej premlčacej lehoty uvedené v Občianskom zákonníku a ani ustanovenie týkajúce sa premlčacej lehoty uvedené v Obchodnom zákonníku, nakoľko Občiansky zákonník v ustanovení § 107 obsahuje špeciálne ustanovenia týkajúce plynutia premlčacej lehoty v prípade práva na vydanie bezdôvodného obohatenia.

27. V zmysle ustanovenia § 107 odsek 1 sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. V súvislosti s posudzovaním behu dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je potrebné zdôrazniť, že žalobkyňa vstupovala do zmluvného vzťahu so žalovaným ako so subjektom podnikajúcim v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov v dobrej viere, že žalovaným predložené a vopred pripravené zmluvy budú obsahovať všetky náležitosti vyžadované v tom čase účinným Zákomom o spotrebiteľských úveroch. V čase úhrady splátok žalobkyňa ako priemerný spotrebiteľ bez právnického alebo ekonomického vzdelania nemohol ani len predpokladať, že žalovanému uhrádzal aj peňažné plnenia, na ktoré mu zákonný nárok nevznikol. Pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel (bez ohľadu na to, že pri vynaložení všetkého úsilia sa mohol dozvedieť skôr), že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto

bezdôvodné obohatenie získal. V prípade plnenia bez právneho dôvodu je teda začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby viazaný na moment, kedy sa oprávnený dozvedel, že právny dôvod na plnenie nebol od začiatku daný. Napriek tomu, že súd prvej inštancie začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty viazal na deň začatia splácania splátok, žalobkyňa v podanom odvolaní neuviedla iný časový moment, kedy sa o bezdôvodnom obohatení dozvedela a preto odvolací súd ani nemohol posúdiť plynutie premlčacej lehoty inak, než to urobil súd prvej inštancie. Z vyššie uvedených dôvodov považuje odvolací súd aj odvolanie žalobkyne za nedôvodné.

28. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe čiastočne vyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5 Cdo 218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 08.06.2006, I. ÚS 188/06)

29. Správnemu výroku o vyhovení žalobe korešponduje aj správny výrok o trovách konania.

30. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil. Z týchto dôvodov odvolací súd považuje odvolanie za nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd v zmysle ustanovenia § 387 C.s.p. rozsudok potvrdzuje ako vecne správny.

31. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 odsek 1 C.s.p. v spojení s § 255 odsek 1 C.s.p. tak, že vzhľadom na neúspech/nepatrný úspech strán im náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

32. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).